

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghîța Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Prisneac Lidia împotriva lui Gheorghîța Irina privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Prisneac Lidia, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Edineț din 29 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care s-a încasat de la Gheorghîța Irina în beneficiul lui Prisneac Lidia prejudiciu material, în rest hotărîrea Judecătoriei Edineț din 29 decembrie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2015, Prisneac Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghîța Irina privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 iunie 2015, a depus o plîngere la Inspectoratul de Poliție Edineț pentru a fi luate măsuri cu Gheorghîța Irina, a cărei copii minori au sustras suma de 3000 lei din frigiderul reclamantei, care se afla la reparație la Parasca Valentin.

Mai indică că s-a stabilit că această sumă de bani a fost sustrasă de către copiii minori Gheorghîța Laurențiu și Gheorghîța Jasmina, care sunt copiii lui Gheorghîța Irina.

Menționează că la 26 august 2015, de către Procuratura r-ului Edineț a fost emisă ordonanța privind pornirea procesului contravențional în privința lui

Gheorghiu Irinei, în temeiul art. 63 alin. (1) Cod Contravențional, însă suma sustrasă de copiii acesteia nu i-a fost restituită.

Reclamanta indică că locuiește singură în satul Corpaci, r-ul Edineț, este pensionară, acești bani i-a adunat de mai mult timp.

Reclamanta Prisneac Lidia solicită încasarea în mod forțat de la Gheorghiu Irina în beneficiul său prejudiciul material în sumă de 3000 lei, precum și cheltuielile legate de asistența juridică în sumă de 2000 lei.

Pe parcursul judecării cauzei, reclamanta Prisneac Lidia a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat încasarea de la Gheorghiu Irina în beneficiul său a sumei de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 29 decembrie 2015, acțiunea înaintată de către Prisneac Lidia a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, a fost admis apelul declarat de către Prisneac Lidia, casată parțial hotărârea Judecătorei Edineț din 29 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a încasat de la Gheorghiu Irina în beneficiul lui Prisneac Lidia prejudiciu material în sumă de 3000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2000 lei, în rest hotărârea Judecătorei Edineț din 29 decembrie 2015 a fost menținută.

La 29 iunie 2016, Gheorghiu Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătorei Edineț din 29 decembrie 2015.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și anume nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, s-a interpretat în mod eronat legea, cât și s-au încălcat normele de drept procedural deoarece pricina a fost judecată în absența acesteia, nefiind citată în mod legal.

La 23 august 2016, Prisneac Lidia a depus referință la recursul declarat de către Gheorghiu Irina, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghiu Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghiu Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghîța Irina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gheorghîța Irina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas